El Nobel de la Pau i la UE.

Opinió | 22-12-2012 | 18:06

La Unió Europea ha estat guardona amb el Premi Nobel de la Pau com a reconeixement a més de sis dècades de pau i estabilitat a Europa. Condicionats per un escepticisme institucional que tot ho envolta, per la desafecció de molts ciutadans cap a la mateixa Europa, per la greu crisi que travessem i fins i tot per les discutibles concessions que el Premi ha tingut en anys anteriors, és comprensible que davant un esdeveniment tan rellevant ens envaeixi una situació de perplexitat.

És evident que a la Unió Europea li queda molt camí per recórrer. La pau no es pot donar per feta, és una conquesta diària. Però reconeixent les dificultats, seria ridícul no reconèixer el camí que ja s?ha transitat. Aquell projecte que va esbossar Robert Schuman el 1950, concebut per ressorgir de les cendres de l?horror, tenia el seu ple sentit perquè s?assentava no només sobre unes bases econòmiques comunes sinó sobretot en un programa polític que exhibia amb orgull en el seu pòrtic paraules com perdó, pau, reconciliació i comunitat.

Aquells homes, primer Schuman, i després altres com Adenauer, de Gasperi o Monnet, van saber atalaiar el futur amb alçada de mires, apostant sempre pel bé comú des inequívoques arrels cristianes, i donant forma a una realitat que en la seva mateixa constitució ens deixava un missatge molt clar: davant les dificultats, millor units. Una lliçó que avui continua vigent. Sembla, però, que alguns dels mandataris actuals no estan a l?alçada dels fundadors.

Fuente: GN
Autor: Jesús Domingo Martínez